

MOCADOR 2025

Fem falla, fem Moador

Edita

AC Falla Penya El Mocador

Coordinació

Rosa Benet

Anna Lluesma

Publicitat

Sonia Caballero

Maquetació

Yogur de Fresa

Llibret digital

fallaelmocador.org/mocador-25

Depòsit legal

V-214-2011

El llibre ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la promoció de l'ús del valencià de l'any 2025.

La nostra llengua ha estat revisada i estimada pel Gabinet de Promoció del Valencià de l'Ajuntament de Sagunt. @avivasagunt (AVIVA Sagunt).

L'AC Falla Penya El Mocador és orgullós membre fundador de la Federació de les Lletres Falleres i la Federació de Falles I+E, Innovadores i Experimentals.

Aquest llibret participa en el Premi Punt Volat.

L'AC Falla Penya El Mocador no es fa responsable de les opinions expressades pels seus col·laboradors i col·laboradores.

Està prohibida la reproducció total o parcial d'aquest llibre o el seu contingut, qualsevol que siga el suport, sense el consentiment exprés dels autors.

Pegar-se foc: vici, necessitat o devoció?

**Pepiu de Castellar
(Pepe Navarro)**

Catedràtic d'enginyeria,
escriptor i fallera major

El foc ha sigut, des de l'inici de la humanitat, molt més que una simple eina pràctica. Ens ha oferit calor i llum, evolució..., però també ha esdevingut en un símbol profundament arrelat en la nostra cultura; un element que ha donat forma a les nostres creences, rituals i històries. Eixe foc, amb capacitat per consumir i transformar, s'ha convertit en una metàfora del cicle de la vida: destrucció i creació, purificació i renovació. Aquest element, present en tantes tradicions allarg del temps, ens parla d'una veritat universal: pegar-nos foc. De cremar-nos, de passar per moments de crisi i dolor per poder renàixer més forts.

En moltes cultures antigues, el foc s'entenia com un pont entre el món humà i el diví. Eixes flames, que s'eleven desafiant cap al cel, simbolitzaven la connexió amb allò sagrat. Per als antics perses, el foc representava la puresa i la veritat, mantenint-se sempre encés en els temples per tal de recordar la presència divina. A la Grècia antiga succeïa el mateix; la deessa Hèstia, guardiana del foc i de la llar, assegurava la cohesió i la protecció tant de les llars com de les ciutats. El foc en aquestes cultures no era simplement un recurs, era una presència viva, capaç de purificar, protegir i transformar.

Aquesta idea de purificació a través del foc és una de les seues manifestacions més poderoses. El foc es converteix en un símbol de neteja espiritual, en la força que crema allò vell i impur per deixar espai al necessari renaixement. La cremació en l'hinduïsmo és la manera en la qual l'ànima es desprèn del cos, alliberant-se, per iniciar un nou cicle vital. Aquest ritual de purificació a través de les flames transcendeix i està també present en altres tradicions, com en la cerimònia del «Foc Nou» dels antics asteques, on s'apagaven totes les flames i es tornaven a encendre. Un nou foc sagrat per marcar un nou començament, exemplificant la renovació contínua de l'univers.

Però el foc no només purifica. També ens ensenya que la destrucció és un pas necessari per a la creació. Els pobles mediterranis europeus empen el foc a les fogueres de Sant Joan. Botar les flames simbolitza deixar enrere el que ens pesa, cremant simbòlicament allò que volem abandonar per obrir-nos a una nova etapa. Aquest mateix missatge ressona en festivals d'arreu del món, com el «Up Helly Aa» d'Escòcia, on es crema un vaixell per simbolitzar el final d'un cicle i l'inici d'un altre. El foc, amb el seu doble poder de destrucció i creació, ens recorda que, per avançar, sovint hem de deixar que parts de nosaltres es consumisquen.

La dualitat del foc, vida i mort, ens acompanya des de fa segles.

A l'antiga Índia, el foc dels sacrificis rituals no només portaven les ofrenes als déus, sinó que també asseguraven que l'equilibri de l'univers es mantinguera. Com també en el cristianisme, el foc es va convertir en un signe de purificació espiritual, com ho és el ciri pasqual encès durant la Vigília de Pasqua. La llum del foc ens guia a través de la foscor, recordant-nos que, fins i tot en els moments més difícils, hi ha esperança de renovació.

A escala simbòlica personal, el foc també ens parla de la necessitat de pegar-se foc per poder transformar-nos. En la vida, com en la natura, la destrucció no és un final, sinó una oportunitat per a renàixer. El dolor, les adversitats, la gent que ens fa mal... són moments en què sentim que tot es consumeix, que tot s'ensorra al nostre voltant, però també són els moments en què podem reconstruir-nos, pegar-nos foc i deixar enrere allò que ens limita i sorgir amb una força renovada. El foc porta milers d'anys mostrant-nos que encara que el procés pugui ser dolorós, només mitjançant aquesta destrucció podem trobar una veritable transformació.

Al llarg del temps, hem encès fogueres, bé grans o bé simbòliques, per celebrar els nostres èxits, per donar la benvinguda a noves etapes o simplement per recordar-nos que, com les flames, estem en constant moviment. Podria entendre's com un acte de transformació radical i necessària? Sí, milers d'anys ho demostren. Així com el foc és capaç de destruir, però també de purificar i renovar, pegar-se foc és una metàfora potent per a referir-se a la necessitat de cremar allò que ens lliga o ens impedeix avançar. Seria un gest dramàtic, quasi catàrtic, d'abandonar el que ja no ens serveix –siga a escala emocional, espiritual, siga fins i tot social– per a poder renàixer o reinventar-se.

Però no ens cremem, peguem-nos foc; tantes vegades com siga necessari. Canviar, deixar arrere el passat, les pors o les inseguretats, malgrat que això comporte un cert dolor o una sensació de pèrdua, ja que fer-ho, ens donarà eixa regeneració, eixa possibilitat de començar de nou, més forts i amb una nova claredat. És un acte de valentia, un reconeixement que en la vida cal estar disposat a afrontar la destrucció de tot el que és vell per a permetre l'arribada del que és nou i que ens fa estar en pau en nosaltres.

Faller del Mocador
Presidència Executiva de FJFS

Hugo

Morte Lorente

**Des de temps
immemorables,
en molts llocs
del món
es celebren
les arribades
dels equinoccis
i solsticis o,
l'entrada
de les estacions
de l'any, encenent
fogueres.**

Verba volant, scripta manent

El foc cremarà la Falla i l'escrit romandrà entre nosaltres.

Aquesta històrica falla és un vertader exemple d'evolució de Falla, adaptant-se als valors actuals de les societats modernes, plurals i obertes.

FOC és un estudi de totes les festes al voltant del foc a escala mundial. Gaudiu-ho! Impressionant. És un estudi únic i inèdit.

Per a finalitzar, i el més important de tot, les persones. Una salutació molt afectuosa al meu president Sergio, treballador incansable d'indestructible amistat, a la meua il·lusionada i feliç FM Silvia i a la FMI, la meua xiqueta, neboda i fillola, Júlia. A cada persona de la comissió l'abraçada més gran de tots. Us estime família! Tornaré!

Que sort he tingut!

Evolucionem?

Fem llibret, som cultura.

Bona lectura i unes magnífiques Falles 2025. Us convida a gaudir el llibret de l'AC Falla Penya el Mocador, dedicat enguany a les festes del Foc.

Presidència

Sergio Espuig Pageo

Estic feliç de poder continuar amb el càrrec de president un any més.

Enguany és molt especial. Tinc a un gran amic que ha aconseguit un lloc somiat. Ha costat molt, però en la Falla estem molt feliços. D'altra banda, tinc als fallers, a les meues estimades Silvia i a Julia, una filla més i amiga de la meua filla, que quan s'ajunta és l'alegria plena.

És un any complet i de millores, amb noves incorporacions en la falla. Això ens fa una família més nombrosa i activa, però sempre mantenint la nostra identitat.

Em permetreu tindre unes paraules per a la Fallera Major de l'exercici anterior, la meua filla Sofia, que em va acompanyar en tot i va haver d'aguantar mil reunions i esdeveniments. T'estime filla.

No vull acomiadar-me sense dedicar unes paraules a les persones que fan possible que any rere any tenim la il·lusió d'optar a grans projectes. Sempre des de la humilitat i els valors de la Falla. A totes i tots els done suport amb tot el respecte per la seua dedicació i obstinació per superar-nos cada any.

Us convida a gaudir el llibret de l'AC Falla Penya el Mocador, dedicat enguany a les festes del Foc.

Imatge
de Belén
Caballero.
→

Fallera Major

Silvia Caballero Potenciano

Silvia, jove fallera,
del Mocador lluminosa,
amb el teu somriure clar
fas la vida més preciosa.

Sempre alegre i simpàtica,
amb un cor ple de bondat,
tens la màgia d'una flor
que fa brillar la ciutat.

Ets una amiga lleial,
sempre disposada a ajudar,
les teues mans són un refugi
on tots volen descansar.

A la Falla del Mocador,
eres una estrella brillant,
la teua dolçor ens captiva
com un raig gran i daurat.

Tens l'energia d'un vent
i la força d'un riu tranquil,
en cada pas que tu dones
tot són somnis pel camí.

Sempre amb la mirada clara
i un cor que mai s'escgota,
el teu amor és tan pur
que a tots ens reconforta.

Silvia, fallera i mare,
tothom et veu brillar,
perquè la teua bondat
és el cel sense fi de mirar.

Miguel Ángel, al teu costat,
en l'amor que vos uneix,
creixeu junts com una espiga
que mai no desapareix.

Amb Candela i Aitana,
les teues filles adorades,
jugues i rius cada dia
com espurnes encantades.

Candela, alegre i vivaç,
jugant entre els colors,
i Aitana, dolça i serena,
dibuixen somnis d'amors.

El teu somriure és màgia,
el teu gest, tot un amor,
la teua presència és un far
que guia el món amb dolçor.

Ets com l'espurna que brilla,
sempre oferint molta calor,
Silvia, amb el teu somriure,
fas que el món siga millor.

A la Falla del Mocador,
la teua màgia es fa gran,
les teues mans ofereixen
amor a tot el teu voltant.

I, amb cada riulla que fas,
la falla es torna millor,
Silvia, jove fallera,
del Mocador la major!

A Silvia

Toni
Llorens

Actor Sagunti

**Silvia Caballero
i Potenciano,
els teus cognoms
ja defineixen que
eres distinció,
poder i noblesa.
Tu eres un gran
exemple, la clara
imatge d'un món
que li sobra
la paraula «no».**

Tu, fallera major, no vas vestida amb un espolí, és la persona la que vesteix el tratge i enalteix la seua condició, a qui la banda empodera i la fa millor persona. Eixa persona eres tu; jo només soc un trobador que vol narrar en paraules allò d'altres persones que t'estimen, paraules que ixen del seu cor, són paraules d'amor dels teus amors:

He alçat, mentres pensava, el cap i amb ulls cansats de tant de pensar he vist enllà, damunt d'una tauleta que hi ha al racó del nostre menjador una fotografia de fa divuit anys o de fa quatre dies, tu i jo Silvia, feliços d'un amor. La veig sovint i m'emocione moltíssim, tan guapa i mediterrània com eres, els teus ulls, l'àngel de la meua vida.

Tu vas fer que creguera en mi, m'has donat els teus consells i he sentit la teua ànima al meu costat. El teu discret silenci. L'altra nit la vaig mirar novament, dorms ara al llit i dormen les teues filles, eixes per les quals donaries la vida.

Jo et vull donar, amant, amant per sempre, un ram groc de gira-sols com a tu t'agraden. Vull dir-te, carinyo meu, que quan ningú crega en tu, continua, que quan estigues curta d'esperances, continua. Perquè saps que tens una família darrere teu recolzant-te. Quan no trobes raons per a continuar, recorda com va començar tot. I amb les pedres que isquen pel camí fes una muntanya per vore millor el camí.

Estimada princesa Mulan, desperta, que ja torna març. Vull que transmetes la teua passió fallera i que demostres que les Falles no són filles d'un déu menor. I si en el Mocador eres la més gran fallera, per a la nostra família eres el més gran i millor tresor.

Executiva

Presidència

Sergio Espuig Pageo

Vicepresidència 1a

Pere Morte Abellán

Delegació de loteries

Eduardo Aranda García

Vicepresidència 2a

Hugo Morte Lorente

Delegació de playback

Anna Lluesma Gordo

Vicepresidència 3a

Rubén Morte Lorente

Delegació de comparsa

Sonia Caballero Narro

Vicepresidència 4a

Benjamín Alepúz Soriano

Delegació de cultura

Maria Isabel Soriano Conde

Secretaria

Rosa Carot Sanchís

Delegació de Festejos

Noelia Torres Soriano

Vicesecretaria

Rosa Benet Carot

Delegació de falla

Estíbaliz Sáez Moreno

Tresoreria

Maria Jesús Casabella Almela

Delegació d'esports

Francisco Gabriel Giménez Verdú

Comptador

Jorge Morte Lorente

Delegació de cavalcada

Sílvia Caballero Potenciano

Vicecomptador

Maria Teresa Lorente Guillén

Delegació de RRPP

María Gaspar Julià

Delegació d'infantils

Maria Benet Carot

Bibliotecari-Arxiver

Pedro Javier Morte Lorente

Vocals

Ana Gomis Gaspar
Ana Maria Català Peña
Ana Muñoz Prats
Baltasar Soriano Ribelles
Basilio Ángel Espinosa Carrera
Carmen Alfaro Peris
César Torres Soriano
Cintia Galcerá González
Emilio Verdú Cuenca
Francisco José García Pérez
Inmaculada Camps Peris
Isabel Alcaide Martínez
Jorge Mestre Ruiz
Julia Aliaga Rothe
Laura Camps Peris
Laura Martín González
Lucía Salcedo García
Luis Jiménez Ortega
Luz Morte LLuesma
María Ángeles Puga Almenar
Maria Morte Gaspar
María Teresa Lizana Martínez
Maria Verdú Casabella
Marta Gracia Rios Soto
Melanie dos Santos Teixeira Aranda
Mercedes Camarena Maronda
Miguel Ángel Beltrán Estada
Miquel Platero Berjas
Nahia Morte Ortiz
Natalia Catalá Camarena
Neus Arnau Vilanova
Nicoleta Iván
Óscar Tierno Maya
Paola Catalá Camarena
Paula Soriano Muñoz
Quim Aliaga Rothe
Rubén Gargallo Castillo
Vanessa Martínez Sanchez

Falla gran

Foc

Artista

Vicente Julián García

Explicació i relació de la Falla

Rosa Benet

Introducció

En la foscor del temps antic,
el món vivia en silenci,
els homes miraven el cel,
sense saber què era l'inici.

El primer foc era misteri,
una flama que cremava,
un secret per desxifrar,
una força que dominava.

La humanitat el mirava amb por,
però també amb admiració,
sabien que aquell foc tan gran,
era una font gran d'emoció.

La calor els donava vida,
la llum els guiava al camí,
cobrien la carn de brases,
i en el seu cor creixia un crit.

De la cova a la foguera,
el foc va començar a parlar,
les primeres paraules eren
com el murmur d'estimar.

Aquella humanitat sentia,
que aquell foc podia fer més,
li donava esperança i força,
per poder enfrontar el fred.

A poc a poc van descobrir
que el foc era font de creació,
no sols per cuinar la carn,
sinó per crear en cada acció.

A l'alba dels primers pobles,
al voltant de la foguera,
el foc els va unir en un cercle,
segur que feien paella!

Les dones i els homes,
en el foc trobaven consell,
les històries naixien allà,
com flames que canten al vell.

I la humanitat va dominar,
a encendre el foc a la nit,
a controlar el gran element,
i a entendre el seu gran crit.

El foc, que era salvatge,
ara es feia més domesticat,
donant calor a les cases,
com també ho feien els gats.

La ciència va començar a néixer,
al voltant d'aquella flama viva,
l'home va veure en el foc
eixe element que captiva.

Va descobrir que el foc curava,
el cos, les terres, el metall,
el seu poder era immens,
una màgia que no té igual.

Fou en el foc on va néixer
la nostra força per lluitar,
una creació del pensament,
una espurna no pot apagar.

Avançant amb el temps,
el foc mai es va aturar,
en cada generació,
sembla la llum que ens fa somiar.

I així, des de l'alba del món,
el foc a la falla ens guia,
un element que ens acompanya,
en cada nit i en cada dia.

Cos central: la flama de foc

En el carrer balla la flama,
amb un riure que fa tremolar,
diu que és regna de la trama,
però no sap on va a parar.

La gent la mira amb devoció,
mentre ella es creu una estrella,
però en el fons, és una il·lusió,
que s'apaga com una pobra velleta.

Amb les falles, la flama s'enfonsa,
en un mar de riures i de plors,
però al final, la vida és una sorsa,
que crema els somnis i els amors.

La flama riu, però no s'adona,
que el seu temps és ben limitat,
i quan arriba ja la seua hora,
ja no queda res del seu estat.

Amb cada coet, un somriure,
amb cada flama, un record,
però al final, tot és un murmure,
que s'apaga en un simple acord.

La flama balla, la flama canta,
però el seu ball és un miratge,
i quan la festa es desmantella,
només queda part del seu missatge.

La flama s'enfada, fa un gest,
com si el món li hagués fallat,
però al final, és un bon test,
del que és efímer i del que ha passat.

Flama de foc, flama de festa,
efímera i amb molt d'amor,
que la Nit de Sant Josep, eres la regna,
i cremes les festes de tot el món.

Festes del foc al món

I pel món també es celebren festes i rituals de foc, on es cremen algunes bruixes, i fogueres, que donen joc.

Cremen coets en baralles, fatxos, candeles i bruixots, unes festes peculiars que et convidem a conèixer un poc.

Japó: Nozawa Fire Festival i Oniyo Fire Festival

En el Japó, la flama balla, sota les estrelles, un ritual, la gent s'uneix, la vida estalla, pareix un món especial.

El fum amaga els somriures, les flames surten disparades, però ningú sap si crema el foc, o són les ansies desmesurades.

Quan tot acaba en silenci, Nozawa i Oniyo amb foc, les espurnes il·luminen, tradicions en cada bloc.

La Focara de Novoli

A Novoli el foc esclata, la Focara ja ha començat, tothom crida i fa festa, però ningú sap què ha passat.

Es diu que és una tradició, un ritual de gran passió, però al final, quan el foc mor, s queden rialles amb poc cor.

Quan tot s'acaba en calma, queden cendres i un crit, la Focara ha cremat gran, i Itàlia ja ha oblidat el mit.

Carnestoltes de Liestal a Suïssa

A Suïssa el foc crida fort,
les flames dansen, el poble es fon,
Carnestoltes arriba amb esplendor,
la festa s'encén amb tota la passió.

Liestal, festa foc i tradició,
focs que brillen, la història canta,
un món sencer en celebració,
el foc uneix, la vida encanta.

Carnestoltes de Liestal, festa d'encís,
una tradició que mai no mor,
on el foc és màgia, l'esperança i el crit,
foc que es renova, en tots els cors.

Rouketopolemos a Grècia

A Grècia el foc no s'acaba mai,
una guerra de coets en plena nit,
persones lluitant sense cap raó,
ai mare.... això sí que és un crit!

Festa que crema, però ningú plora,
a Chios no es queden sense foc,
l'endemà ningú recorda res,
només els coets i el fum del gran bloc.

Mare santa... com diria aquell,
un ritual que queda a la retina,
segueix llegint el llibret,
i t'ho contaré de forma anònima.

L'Osterfauer

A Osterfauer el foc crida,
les flames volen al cel,
però els veïns, entre riures,
s'amaguen sota un gran vel.

El foc és una gran festa,
diuen que és tradició,
però quan el fum se'n va,
queda només confusió.

I quan el foc mor a l'horitzó,
només queden cendres i fred,
l'Osterfauer es tradicional
però el poble està content.

El Walpurgis d'Herz a Alemanya

A Herz la nit no té mesura,
les bruixes ballen al vent,
tot és un gran espectacle,
un ritual i un circ present.

Crema el foc i crema el vi,
els malabars són de fum,
un espectacle de bruixes,
i tot és un gran bum.

A Walpurgis el foc és l'excusa,
per creure's tots valents,
però la festa és una falla,
i queda fum entre dents.

El Burning Man a Nevada

A Nevada el foc esclata,
el Burning Man ja ha començat,
els veïns criden «art i llibertat»,
però el fum amaga el «què hem pagat?»

Les flames arriben a l'horitzó,
un home de fusta es crema,
però entre tants de somnis bojós,
els bancs s'omplen de pena.

I quan tot s'acaba, en silenci,
queden cendres i una gran buidor,
el Burning Man ha brillat, sí,
però el desèrt només té calor.

El Dushera a l'Índia

A l'Índia el foc s'encén,
el Dushera ja ha arribat,
la gent crida «Visca la victòria!»,
però açò és molt complicat?

Es balla, es canta amb força,
diuen que és una gran glòria,
però quan el foc s'apaga,
queden només residus i història.

I quan tot acaba amb calma,
cauen cendres sobre el camí,
el Dushera ha deixat la marca,
un nou any corre, sense fi.

El Lewes Bonfire

A Lewes el foc esclata,
les fogueres es veuen al cel,
els homes criden «Gran festa!»,
però ningú sap qui paga el tel.

Es cremen màrtirs i fantasmes,
però els veïns volen fred,
perquè entre tanta tradició,
tenen de gallina el pèl.

I quan la festa ja s'acaba,
i de sobte arriba la calma,
el Lewes Bonfire ha brillat,
i ja s'ha apagat la flama. .

Burning of the clocks a UK

A Brighton la nit es crema,
amb rellotges en el cel,
el temps que es fon en flames,
més màgia que un corcel.

Es llancen a l'aire anhels,
més fums que il·lusions,
els «temps» se'n van en cendres,
quedant només confusions.

Com un crit de descontrol,
es fon tot el passat,
però el present, pobret, calla,
en un foc destarifat.

Festes del foc nacionals

I ja sabeu un poc més,
de les festes del foc al món,
i si segueixes llegint,
et conte algunes més a prop.

Hi ha festes nacionals,
que coneguem més bé poc,
totes molt tradicionals,
que tenen de ritual el foc.

Les Falles del Pirineu

A les muntanyes el foc esclata,
les falles ballen al vent,
però qui les paga de veritat?
Els turistes i els ajuntaments.

El poble crida «Ja és hora!»,
les falles llumen al cel,
però quan arriba la gran flama,
els veïns cerquen el refugi del gel.

I quan tot ja s'ha apagat,
queden cendres i molta por,
les Falles del Pirineu són grans,
però el poble només vol calor.

Falles de Saunc

A Saunc, el foc és més petit,
els coets no peguen grans trons,
els ninots es fonen de pressa,
i allí no tenen fallera major.

Les falles no fan soroll,
el poble, pareix amb por,
ací no hi ha gran espectacle,
només foc, fum i fervor.

A Saunc, una festa al final,
sense massa de brillar,
però tot és un somriure gran,
i «Visca Saunc» diu el veïnat.

Queima das Fachas

A Galicia el foc s'encén,
les fachas ja són al vent,
els homes criden «¡Festa, festa!»,
però ningú sap què fa realment.

El foc crema amb gran fervor,
les fachas arriben a l'alt,
però el que realment s'ensenyen,
són les flames que les desfan.

Quan tot acaba en silenci,
i queden les cendres fredes,
la Queima das Fachas, sí,
eixes cendres són llegendes.

El Vítor de Mayorga

A Mayorga el foc esclata,
el Vítor ja està a punt,
però entre la flama i el fum,
ningú sap qui és el «munt».

La creu s'alça i crida fort,
les flames ballant al vent,
però al final el que queda,
és un fum sense ressentiment.

I quan tot acaba en calma,
el Vítor de Mayorga ha estat,,
el poble ja és a casa,
però el foc només és amiatat.

Les candeles de Zalamea la Real

A Zalamea cremen focs,
les cendres volen al vent,
els veïns, com si fos poc,
es tiren branques al dent.

Es fa gran la foguera,
i el fum s'escampa per tot,
els xiquets veuen en la flama,
un sant, un diable, un pobretó.

I quan la cendra és freda,
tothom s'asseu al voltant,
i entre copes i rialles,
es pot veure el poble brillar.

Els «escobazos» de Jarandilla

Escobazos, l'alegria,
un espectacle de foc,
més de fum que de festa,
un foc que no té lloc.

Quan el fred toca els ossos,
els valents van a l'arena,
es queden amb els peus xops,
mentre cremen una pena.

Però al final, tot es calla,
el fum s'esvaeix en l'aire,
i el poble, amb les mans brutes,
s'oblida del que és aire.

Rondeles de Casarabonela

A Casarabonela, foc en l'aire,
els homes criden a la muntanya,
els nens corren sense por,
però el vent mai no es calla.

Les rondelles dansen al ritme,
però els focs no saben ballar,
són més fum que festa,
però a tots sembla agradar.

Quan tot acaba i es refreda,
els crits ja no sonen tant,
els homes miren la cendra,
la roda ja s'ha cremat.

Fia Faia

A les muntanyes criden foc,
les fia faies fan el seu ball,
però la gent només crida,
«¿On es troba el vi, quin mal?»

La gent corre, rialles mil,
els homes aixequen els braços,
però al final, la flama es mor,
i només queden fracassos.

I al matí, tot ha passat,
el poble ha perdut l'esplendor,
però la FIA FAIA, amb cert desig,
torna l'any que ve, sense temor.

Festes del foc de la Comunitat Valenciana

A la nostra Comunitat
poc hem d'aprendre de foc,
ací, tot per l'aire va,
encara que no siga a Sant Roc.

Tot ho cremem ací,
fins i tot a tu mateix,
perque per a pegar-se foc,
estem molt bé.

Santantonà de Forcall

A Forcall el foc esclata,
una gran foguera en l'aire,
els veïns criden amb força,
però ningú sap el perquè.

El dimoni, tot ple de foc,
balla al voltant de la fusta,
però el poble, emocionat,
ja res mai li disgusta.

I quan tot s'acaba, en calma,
queden cendres i cançó,
però al poble li fa gràcia,
que el foc sempre és la solució.

Foguera de Canals

A Canals el foc es llança,
una foguera com un sol,
però el poble molt la mira,
com al «torico de Terol».

Els xiquets volen més foc,
els adults volen més festa,
tots es barregen al voltant
d'un crepitar que contesta.

I quan el matí arriba,
tothom es torna a la calma,
la Foguera de Canals,
és només fum, i poca flama.

Matxà de Vilanova d'Alcolea

A Vilanova el foc esclata,
la Matxà ja comença a cridar,
la gent corre, els veïns riuen,
i es senten xiquets cantar.

Les metxes són tot un art,
es veu la fusta que crema,
però els que porten la fusta,
acaben amb la cara plena.

I quan s'acaba la festa,
queden rialles i cendres
però la Matxà de Vilanova,
és només un foc de llegendes.

La Nit Màgica de la Magdalena

A Castelló el foc brilla,
la Nit Màgica ja està aquí,
els veïns criden amb fervor,
tot es crema per aquí.

Els xiquets volen petards,
els dimonis fan la festa,
però mentre tot es crema,
els correfocs fa la resta.

Quan tot acaba en calma,
queda Magdalena i més festa,
la Nit Màgica, d'ombra i llum,
que a Castelló conquesta.

Les Falles

Les Falles es cremen alt,
amb la pólvora que esclata,
uns ninots que són un art,
i uns fallers menjant bocata.

El foc arriba amb força,
amb la nit de la cremà,
tothom corre a veure-ho,
vine, que la traca ja va!

I quan tot acaba, en calma,
queden cendres i silenci,
Les Falles ja són la cendra,
que simbolitza l'inici.

Les Fogueres

A Alacant el foc esclata,
la ciutat es veu en flames,
per Sant Joan tot es un clam,
i la festa molt aclames.

Els monuments impressionen,
fet de fusta i cartró,
però al final, tot s'acaba,
en una nit plena de trons.

I quan la festa ja ha passat,
tot és calma i en silenci,
les Fogueres ja són cendra,
com si fos un malefeci.

La Cordà de Paterna

A Paterna el foc esclata,
Els veïns diuen: què bonic!
els coets volen pel cel,
i es tiren tots en un crit.

La Cordà és un espectacle,
on les metxes són com flames,
però els valents que les llancen,
van equipats, no s'inflamen.

Tothom vol veure la gran festa,
es tiren petards amb control,
però la veritat és un altra,
la gent vol escapar del sol.

Els Fatxos d'Onil

A Onil, la nit es crema,
els fatxos s'alcen al cel,
però entre tant de fum i fusta,
els veïns no veuen ni el tren.

El poble corre de festa,
però el foc ja fa el seu camí,
la gent no sap si celebra,
o si s'ha ficat en un gran «confit».

I quan tot acaba en calma,
queden cendres i algun crit,
els Fatxos d'Onil ja no estan,
i el foc ja no té sentit.

Epíleg

I esta explicació s'acaba
espere vos haja agradat,
està feta a consciència,
per al nostre llibret d'enguany.

Festes i rituals de foc,
que vos he intentat ensenyar,
si a alguns pobles aneu,
aneu de la meua part.

Ens coneixen per arreu del món,
perque tots ens han ajudat,
a escriure el nostre llibret,
d'un tema poc capgirat.

Un llibret amb coherencia,
que parla de les festes del foc,
una falla del nostre estil,
un conjunt molt Mocador!

Fallera Major Infantil

Julia

Morte Lluesma

Des de la teua Falla estimada,
ens fas sentir molt contents,
Julia, amb tu tot és fàcil,
tot és bonic i valent.

Amb el teu pare Rubén,
sempre al teu costat,
junts feu camí de festa,
una senda d'amistat.

Des de xicoteta, ja sabies
que volies ser fallera,
el teu nom brilla fort,
en esta falla de solera.

La teua mare, Anna,
et guia amb tot el seu amor,
en cada pas, en cada somriure,
sempre et dona el millor.

Amb somriure d'estimar,
cuides molt els més infants,
els guies amb el teu amor
i des del teu cor, molt gegant.

I la teua germana, Luz,
és l'exemple a seguir,
una família unida
que fa la festa florir.

Cuides els petits, Julia,
els fas sentir especials,
com una mà amiga
sempre viva i cordial.

Julia, la nostra joia,
en la falla ets un sol,
i el teu amor per la festa
il·lumina el Mocador.

Els més menuts et miren
com un model a seguir,
el teu amor els envolta,
els fa somiar i gaudir.

Amb cada pas que dones,
la Falla creix més gran,
el teu cor és un tresor
que a tots ens fa somiar.

Eres la mà amiga,
l'amor que mai no s'acaba,
la força que ens empeny
per seguir el que ens agrada.

I quan arriben les festes,
amb tu al capdavant,
tot Sagunt ho celebra,
i brilles com un diamant.

Des de xicoteta en la falla,
un camí que mai s'atura,
una fallera valenta
que té amor per la cultura.

Julia Morte Lluesma,
en la Falla ets la nostra flor,
el teu nom ressona fort,
amb estima al Mocador!

A Julia

Toni
Llorens

Actor Saguntí

Ara que és ben
de nit, xiqueta
meua, voldria
que em vingueren
les idees i posar-
me darrerament
a escriure't, així,
senzillament:
A tu, Julia Morte
i Lluesma, la neta
del Rosarier.

- Parlar d'en Pere Morte és parlar del Mocador etern; ell i un grup de grans amics enteixinant de mil fils van teixir un Mocador de tela i colors humils, o parlar de Gaspar Lluesma, enamorat de Sagunt i del seu Castell, tu, Julia, els cuides com ningú, portes l'essència que ells t'han regalat.
- Però, bé, jo ja no sé què vull dir, jo no sé res, només sé que vull parlar, vull escriure, escriure i parlar de tu, Julia. I t'escric paraules i paraules que no s'acabarien mai.
- Perquè escriure o descriure't a tu, Julia, és parlar de llum, d'un ésser de llum, és parlar del sentit de l'honor, és escriure de Morte i Lluesma. És descriure sensibilitat i sentiments. Eres un exemple de no ser res si no són totes. Sensibilitat amb la resta, d'ajudar, de fer riu-re'ls, de no vore'ls patir.
- En el teu món no hi hauria injustícies, ni riuades, ni patiments. El teu món estaria ple de rialles, de jocs i divertiments. Jo t'assegure que seràs allò que vulgues, però et queda tan bé ser mestra d'infantil, que tu seràs l'espill dels menuts que tu ensenyes, com per a tu és espill la teua germana Luz, com ho són Rubén i Ana, ells que t'han dut a la vida i la seua donarien per vore't feliç, a tu.
- Perquè parlar o conèixer Julia és com dir que en la vida un dels miracles que ocorren de tant en tant, és trobar persones com tu, que de sobte, quasi de colp fan enamorar-te; una mirada, una paraula, un somriure, qui sap?
- Que orgullosos i orgullosos estaran hui en la teua comissió, i Morte i Lluesma, orgullosos d'una persona com tu, Julia. Perquè el càrrec es guanya, però l'estima es conquesta. Perquè tens un somriure de gràcies, un somriure que serà recordat, perquè eres la connexió perfecta d'una nit d'albades, d'una nit de la *plantà* i la *cremà*.
- Xiqueta meua que del carrer eres l'ama, per culpa teua tinc el cor encés en flama, perquè eres Morte i Rosariera, eres Lluesma i del Castell, eres el fil que faltava per acabar de teixir el Mocador de la falla de tela i colors humils.

La xicalla

Fallera Major Infantil

Julia Morte LLuesma

Sofia Espuig Caballero
Marta Morte Gaspar
Óscar Tierno Romero
Aitana Morte Langarán
Aitana Beltrán Caballero
Baltasar Soriano Muñoz
Alba Aranda Catalá
Eva Aranda Catalá
Laia Garcia Iván
Marina Espinosa Puga
Candela Beltrán Caballero
Sergio Espuig Caballero
Maria Platero Benet

Falla infantil

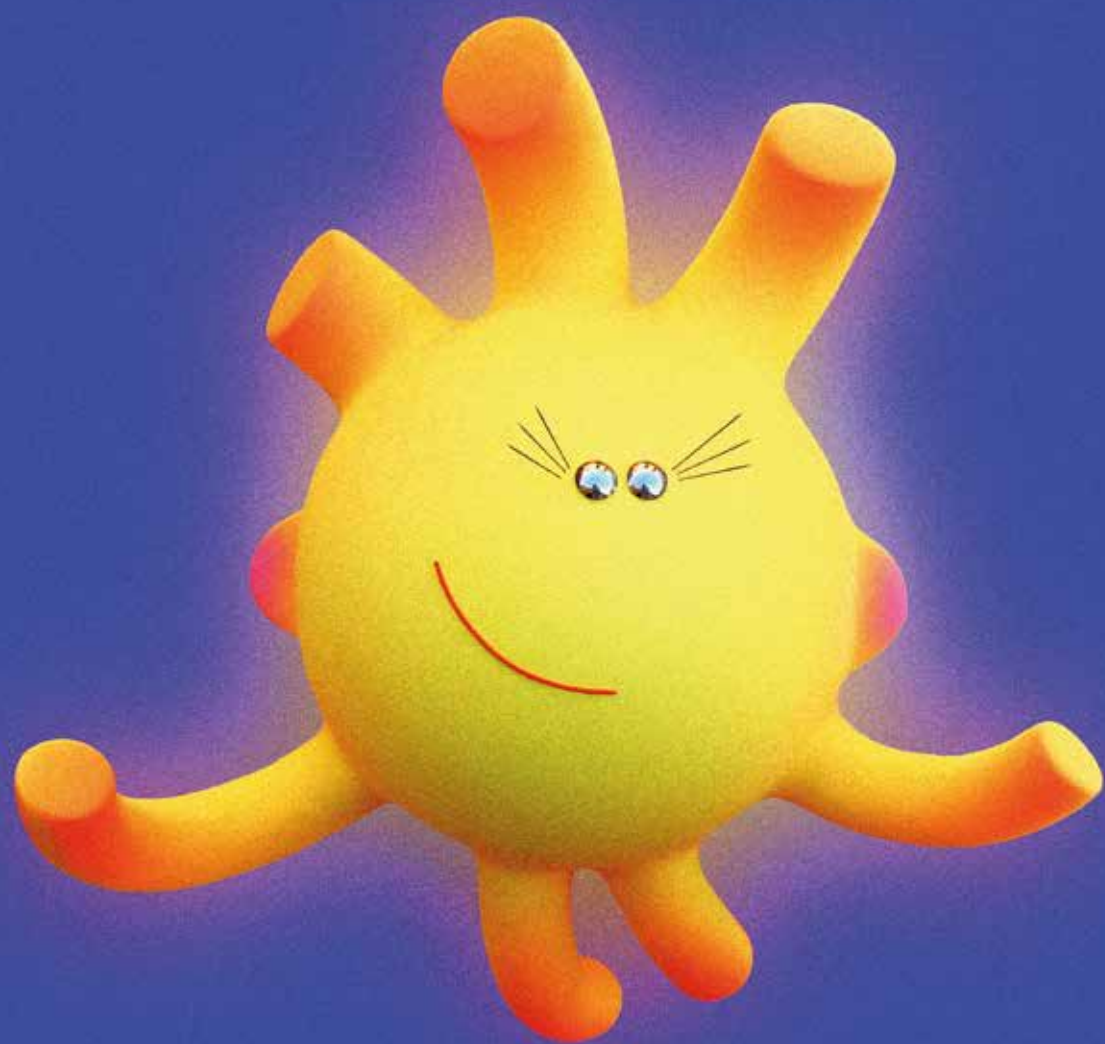
Espurna

Artista

Ricard Balanzà

Explicació i relació de la Falla

Rosa Benet

Espurna

Una espurna va saltant
com una estrella brillant,
deixa un camí d'or,
molt lluminós i gran.

Surt del foc i vola alt
com una flama de llum,
juga entre els núvols
fent piruetes de fum.

I quan tu la veus saltar,
pareix que té alerons,
és una espurna feliç
i se sap moltes cançons.

Mentre brilla en el vent,
la terra es veu de colors,
l'espurna fa la seua màgia
pintant els millors records.

Quan l'espurna es dispara,
és com un crit d'alegria,
il·lumina la foscor
i ens fa somriure cada dia.

L'espurna no es cansa mai,
sempre salta i vola alt,
com una petita fada
que porta màgia al corral.

Ella és molt petiteta
però té força per brillar,
com el seu amic el Sol,
molt lluminós i gran.

El Sol

El Sol és un gran foc
que ens dona vida i calor,
cada matí ens desperta
amb un somriure d'amor.

El Sol brilla al matí
com un foc al nostre cel,
ens escalfa amb la seua llum,
és un gran amic, ho veus bé?

Amb els seus raigs daurats,
juga a fer foc al mar,
les onades riuen alegres
quan el Sol comença a ballar.

A l'estiu, el Sol és rei,
amb la seua calor intensa,
ens fa córrer i jugar,
és una festa immensa!

Les flors s'obrin molt contentes
quan el Sol les va abraçar,
com un foc que les cuida,
les fa somriure i brillar.

El Sol pinta el cel de foc
quan es pon a l'horitzó,
un espectacle de colors
que ens ompli el cor de cançons.

Amb el foc del seu cor,
ens convida a somiar,
a jugar amb els amics
i a la natura explorar.

Gràcies, bon amic Sol,
per la teua llum tan clara,
ens fas viure amb il·lusió
i la vida és una gran cara.

Sol i Espurna: allà on renaix de les cendres

El Sol s'alça al matí
brillant com un diamant,
Espurna va saltar feliç
amb el cor rialler i dansant.

El Sol somriu i diu:
«Hola, petita Espurna,
vens a ballar amb mi
i omplir el cel de fortuna?»

L'espurna es mira el Sol
i somriu amb gran alegria.
«Vull jugar, vull saltar
i que el dia siga màgia.»

El Sol fa un gran raig de llum
i Espurna salta a l'aire,
juntres creen un camí
de colors que mai es cauen.

Al fons del bosc creàrem
un gran foc que es desperta,
i el Sol amb la seua llum
fa que l'espurna siga recta.

S'acosten i se'n van al foc,
ballant al voltant amb màgia,
el Sol brilla i l'Espurna
fa danses de gran fantasia.

El foc crida amb gran força,
les flames salten al vent,
són els amics Sol i Espurna,
ballant sense parar ni un moment.

Ai el foc, que massa crema,
i l'aire s'ompli de cendra,
el món sembla acabar,
però l'esperança sempre queda.

Les cendres cobreixen el terra,
silenci en tot el lloc,
però de sobte una flor
naix de la terra amb un toc.

Els arbres ixen de la cendra,
l'herba torna a créixer alt,
els animals també arriben,
i ja no hi ha sobresalts.

El Sol fa brillar les flors,
Espurna somriu, contenta,
l'arc de Sant Martí sorgeix,
arribant... i es presenta.

De les cendres naix el somriure,
i el món es torna fresc,
l'espurna salta entre les flors,
i el Sol riu amb tot el seu gest.

L'aire ara és més net,
el riu torna a cantar,
els ocells volen lliures
i tot sembla despertar.

El Sol es posa al cel
i Espurna fa un crit:
«Ens hem fet amics per sempre,
junts vam crear el paradís!»

El foc es va apagant,
però la llum no se'n va,
el Sol i Espurna ballant
per tot el que han creat.

Tots els arbres s'inclinen
com si ballaren al vent,
Espurna es queda a prop del Sol,
fent-se amiga de tot el que és present.

Els núvols dansen al cel
i la llum brilla més fort,
el Sol acaricia Espurna,
que vola lliure com el vent fort.

Amb la màgia que tenen,
el Sol i l'Espurna van creant
un món ple de colors
on la vida sempre va renovant.

Els rius es tornen clars,
els peixos salten contents,
Espurna i Sol, tots junts,
han creat un món valent.

De les cendres ja no queda res,
només vida nova en el seu lloc,
Espurna salta i Sol somriu
amb un crit alegre i joiós.

Els núvols toquen el sol,
la brisa es fa suau,
l'espurna torna a saltar
i el món ja no té cap mal.

Quan el dia es fa de nit,
el Sol es posa al seu llit,
Espurna somriu en la foscor,
sabent que l'amistat és el millor.

El foc va acabar-se,
però el món va començar,
el Sol i Espurna ballant,
junts ballen sense parar.

El Sol brilla cada dia,
Espurna segueix saltant,
junts van construir la vida,
un nou món radiant i brillant.

Des d'aquell dia màgic,
Espurna mai no s'acaba,
i el Sol sempre la guia
amb la llum que tot ho abasta.

Tota la natura floreix,
els arbres tornen a cantar,
el món va renàixer de les cendres,
gràcies a Sol i Espurna que van ballar.

Activitats culturals

Visita a l'exposició Foc – Festivitats del foc en la Comunitat Valenciana al Centre Cultural del Carme. ←↑

Assistència
al I Col·loqui
LGTBIQ+
al món faller.
←

#Stem
de birres
a l'estiu.
Micropo-
nències
al voltant
de les Festes
del Foc.
→

Muntanya
i foc.
←↑

FOC:
Festa d'Oci
i Cultura.
←↑

FOC:
Festa d'Oci
i Cultura.
←↑

Participem
a les Trobades
Falleres
per als més
menuts.
→↑

Concurs de paelles organitzat
per FJFS.
↑↓

La xicalla
interpreta
el playback
FOC.
→↑

La xicalla
interpreta
el playback
FOC.
←↑

Amb l'objectiu de fomentar la creativitat artística així com promoure la cultura i tradició, l'AC Falla El Mocador convoca la primera edició del concurs de cartells amb el tema «FOC». Convocatòria oberta a qualsevol persona sense límit d'edat i amb un premi dotat d'un lot de material artístic i menció especial per a les obres finalistes.

Guanyadora

Inés Gómez Marcos
amb «El foc viu en mi»

Autora: Inés Gómez Marcos.

→

Finalistes,
Hoda Aitbenyahi amb
«El senyor
del Foc»
i Victoria
León Lagos
amb «Calor
al cor».

→

#Stem
de birres
al Port. Músi-
ca, història,
llegendes
i rituals
al voltant
del FOC
i les seues
festivitats
←↑

Participació en la I Carrera Popular Fallera inclusiva i solidària a favor d'associacions comarcals i municipals afectats per la DANA.
→↑

Presentació dels projectes FOC i ESPURNA junt la Federació de Falles I+E celebrat al Centre Cultural del Carmen a València.
←↑

Presentació
d'esbossos
monuments
falles de Sa-
gunt 2025.
→

1r Premi
dibuix infantil
categoria
7-10 anys
per a la nos-
tra fallera Ai-
tana Beltrán
Caballero.
→

Fallers d'honor

Héctor Alepuz i Cristina Martí
Jesús Pimpollo i Lola Soler
Giordano Galcerá i Maria Teresa Comenche
Antoni Espinosa Pallarès
Marcelino Martínez Picó
Quartet de Corda «A tota corda»
Paco Navarro Gabaldón
Germans Caballer i Amics
Yogur de Fresa

**Premi
ViP**

**El Premi
VIP (Valors
i Professionalitat) de la
AC Falla Penya
el Mocador:
Un reconeixement a les Falles
com a Patrimoni
de la Humanitat
Cada any,
en el cor**

de Sagunt, les falles es preparen per viure la seua festa més emblemàtica.

Però, al marge de les engrunes de pólvora i els tons de llum que inunden el cel, també hi ha un moment que brilla amb una intensitat pròpia: el lliurament del Premi VIP (Valors i Professionalitat), que la Associació Cultural Falla Penya el Mocador atorga anualment a aquelles iniciatives que, d'alguna manera, representen el millor de la nostra cultura, de la nostra terra i de la nostra gent.

El Premi VIP no és un guardó qualsevol. Es tracta d'un reconeixement a la tasca incansable, a l'esforç que es fa per mantenir vives les tradicions, i a la professionalitat amb què es treballa per fer que la cultura siga un valor tangible i celebrat. I enguany, en 2025, la AC Falla Penya el Mocador ha volgut dedicar aquest premi a un dels valors més importants i més universals de la nostra societat: **les Falles com a Patrimoni de la Humanitat**.

El premi VIP al símbol de Patrimoni

L'entusiasme que genera la festa de les falles ha travessat fronteres, ha capturat cors a tot el món i ha sigut reconeguda per la UNESCO com a Patrimoni Cultural Immateral de la Humanitat. I, així, no només ens hem guanyat el reconeixement mundial per la nostra creativitat, la nostra autenticitat i la nostra identitat col·lectiva, sinó també per la manera en què les falles representen un fenomen únic, on s'uneixen la tradició, l'art, el foc, la crítica social i, per sobre de tot, una gran passió. Aquest reconeixement ar-

riba en un moment clau, quan la societat valenciana continua treballant per posar en valor una festa que és un motor cultural, social i econòmic per a la nostra terra.

És per això que la AC Falla Penya el Mocador **ha decidit atorgar el Premi VIP 2025 a les Falles com a Patrimoni de la Humanitat**. Un reconeixement que no només celebra la festa, sinó també el treball en equip, la professionalitat dels artistes fallers, la dedicació dels veïns i veïnes que fan que les falles cobren vida, i l'enorme valor cultural que aquest esdeveniment suposa per a tota la Comunitat Valenciana i el món sencer.

Els Valors i la Professionalitat de les Falles

La celebració de les falles és molt més que una explosió de foc i colors. És un reflex de la nostra societat, de la nostra història, de les nostres arrels. Les falles són una tradició que ve de lluny, que s'ha transmès de generació en generació i que, malgrat els canvis socials i econòmics, ha aconseguit mantenir-se viva amb el pas del temps. En elles, els valors de professionalitat, dedicació i treball en equip es mostren d'una manera tan clara com en qualsevol altra disciplina artística o cultural.

El Premi VIP reconeix aquells valors que, a poc a poc, s'han anat consolidant al llarg de les dècades dins de la comunitat fallera. Des dels més petits, que prenen la nostra tradició com un joc i una festa, fins als més grans, que veuen en la construcció d'una falla no només un art, sinó també una responsabilitat social i cultural. Cada peça de cartró pedra, cada figura modelada, cada creació que arriba a la plaça és fruit d'un treball col·lectiu que va més enllà del que es veu a simple vista. La professionalitat amb què es treballa per tal d'aconseguir una falla que no sols siga espectacular, sinó també crítica o innovadora i, per què no, que faça pensar a la societat, és un dels aspectes que els membres de la Falla Penya el Mocador volen celebrar amb aquest premi.

Les Falles: Una festa global, un patrimoni universal

Les falles no són només un esdeveniment local o regional, sinó que s'han convertit en una festa global. Des que la UNESCO va incloure les Falles en la llista de Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat el 2016, la nostra festa ha aconseguit un reconeixement

ment que ens ha permès obrir les portes del món a la nostra tradició. La possibilitat de compartir la nostra cultura amb altres pobles i ciutats, de veure com milers de persones de diferents nacionalitats venen a València per viure de prop la màgia de la cremà, ens ha omplert d'orgull.

Aquest reconeixement internacional, però, també comporta una gran responsabilitat. Les Falles ja no són només una festa local, són el testimoni d'una manera de fer, de viure i de sentir que es comparteix amb el món sencer. Quan parlem de les Falles com a Patrimoni de la Humanitat, parlem també d'un compromís amb la preservació de les tradicions, amb la promoció de la cultura, i amb la necessitat d'adaptar-nos als nous temps sense perdre el nostre esperit. Això implica una professionalitat cada vegada més gran per part de tots els implicats: des dels artistes fallers fins als gestors culturals, passant per les comissions de festers, les institucions públiques i els ciutadans que viuen la festa des del cor.

La Falla Penya el Mocador: Un compromís amb la tradició i la innovació

La AC Falla Penya el Mocador ha estat un clar exemple de com es poden combinar la tradició i la innovació. Any rere any, aquesta falla ha demostrat un gran compromís amb la cultura i amb els valors que defineixen les falles com a festa única i irrepètible. Al llarg de la seua història, la Falla Penya el Mocador ha estat un referent en la seua tasca per crear una festa que, sense perdre els seus orígens, s'adapte als temps moderns, innovant amb noves tècniques i materials, amb noves formes d'expressió artística i amb un enfocament que mira sempre al futur sense oblidar el passat.

És per això que el Premi VIP 2025, atorgat enguany a les Falles com a Patrimoni de la Humanitat, és també un reconeixement a les comissions que, com la de Penya el Mocador, han estat capaç de mantenir viu l'esperit de la festa. La professionalitat de les persones que treballen darrere de cada element de la falla, que es preocupen per les minúcies i que saben que cada detall compte, fa que la festa siga el que és: una de les celebracions més espectaculars del món.

Finalment, el Premi VIP atorgat a les Falles com a Patrimoni de la Humanitat és un recordatori de la importància de les tradicions en la nos-

tra societat, però també de la necessitat de ser conscients del llegat que estem construint. Les Falles no són només un espectacle efímer, sinó una expressió viva de la nostra cultura, un patrimoni que cal conservar, respectar i transmetre a les generacions futures. La Falla Penya el Mocador, amb la seua visió, el seu esforç i la seua passió, és un exemple clar de com una tradició mil·lenària pot continuar brillando amb força en el futur.

Enhorabona, doncs, a tots els implicats en la festa de les Falles, perquè el vostre treball, la vostra passió i la vostra professionalitat ens fa sentir orgullosos de la nostra identitat cultural. Que aquest Premi VIP 2025 siga només el començament d'un futur on les Falles siguen més que mai un símbol de **valors i professionalitat** en tots els àmbits de la societat.

**Premis
d'assaig
Mocador
i Ciutat
de Sagunt**

**A 2024 aquestos
van ser els
guanyadors
i finalistes als
premis Mocador
i Emili Llucca,
que premien
respectivament
el millor assaig
publicat
a un llibret
de la Comunitat
Valenciana**

i de la comarca del camp de Morvedre.

El jurat 2024 va estar conformat per Javi Mozas, Premi Mocador 2011, membre de la delegació d'Arxiu-Biblioteca-Publicacions de JCF i membre de l'ADEF; Mar Llueca, membre de l'Arxiu Camp de Morvedre i Antoni Espinosa, filòleg i vicepresident del Centre d'Estudis del Camp de Morvedre.

Aquest any han participat un total de 33 comissions de dotze poblacions diferents, que han presentat un total de 50 treballs a concurs. Els guanyadors es donaran a conèixer en la festa de les Lletres Falleres, i el premi és de 300 euros en el cas del Mocador: (150 per a l'autor/autora de l'assaig i 150 per a la comissió que el publica al seu llibret) i 200 per a l'Emili Llueca (100 per a l'autor/autora de l'assaig i 100 per a la comissió que el publica al seu llibret).

1. Premis d'assaig Mocador i Ciutat de Sagunt

1.1. Premis d'assaig Mocador

1.1.1. Premis d'assaig Mocador 2025

1.1.1.1. Premis d'assaig Mocador 2025

1.1.1.2. Premis d'assaig Mocador 2024

1.1.1.2.1. Premis d'assaig Mocador 2024

Els treballs nominats al premi Mocador són:

- «Cara i creu 1940. Les Falles de la victòria a la València del Cid» de Manolo Sanchís Ambrós per a la falla Plaça de Jesús de València.
- «L'evolució del valencià als llibrets de falla cullerencs: des dels anys 60 fins a l'actualitat», de Salva Andrés Martín per a la falla Raval de Sant Agustí de Cullera.
- «Falles en les trinxeres» de Manolo Sanchís Ambrós per a la falla Raval de Sant Agustí de Cullera.
- «La plantà, del tomb a la grua», de Rafa Tortosa Garcia per a la falla Avinguda Selgas i Adjacents de Xàtiva.

Guanyador

- «La força del disseny a les falles del segle XXI», de Carles Rosaleny Gamón per a la falla Raval de Sant Agustí de Cullera.

D'altra banda, els finalistes al premi Emili Llueca van ser:

- «Festes de les regions: cants diversos d'unió i de fusió. Una baturra per cant d'estil i quatre valencians per jotes aragoneses», de César Rubio-Belmonte per a la falla Luis Cendoya de Sagunt.
- «Ai, mare, la llengua i les Falles», de Manolo Civera Gómez per a la falla Santa Anna de Sagunt.

Guanyador

- «La Plaça Major de Sagunt en la història», de Carme Rosario Torrejón per a la falla la Vila de Sagunt.

Colla- boradors

PEZ GLOBO - BEACH BAR

Carrer José Segrelles, 11
Canet d'en Berenguer
T. 645 93 37 39
pezglobobeachbar.com

CLÍNICA DENTAL YANES VERDÚ

Carrer Benavites, 6
Sagunt
T. 962 650 847
clinicayanesverdu.com

BAR BOKATERIA KEPIS

Avinguda Benifairó, 1
Quartell
T. 9626 36 677

MARIETA

C/ Circ Romà, 1
Sagunt
T. 961 188 744

A TOTA CORDA

T. 680 512 790 / 618 772 426
[instagram.com/atotacorda](https://www.instagram.com/atotacorda)

RACÓ DE L'HORTA

Carrer Puçol, 13
Sagunt
T. 962 664 622

AGROPAL S.L.

Carrer Puçol, 29
Sagunt
T. 962 662 158

CAFETERIA HERMOSILLA

Carrer Cánovas del Castillo, 96
Port de Sagunt
T. 962 675 007

EL BANCO LARGO

Avinguda Agermanats, 11
Sagunt
T. 962 652 070

BORDADOS COSTA AZAHAR

Carrer Teodoro Llorente, 142
Port de Sagunt
T. 962 690 941
bordadoscostaazahar.com

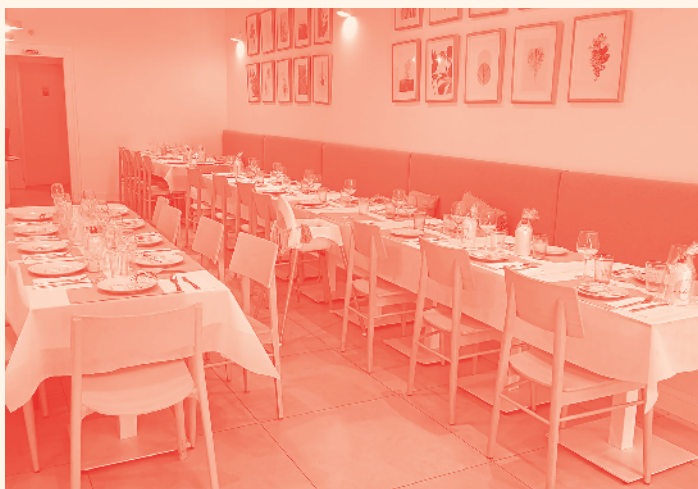
CAFETERÍA A CUALQUIER OTRA PARTE

Pl. del Cronista Chabret, 17
Sagunt
T. 640 358 130

CAFETERIA LA MERCED

Carrer Maestro Giner, 14
Port de Sagunt
T. 722 843 334

RESTAURARSE

Plaça Antiga Moreria, 3
Sagunt
T. 658 469 446

RESTAURANTE EL CHARQUITO

Carrer Castelló, 35
Port de Sagunt
T. 643 829 338
restaurantecharquito.es

MOLLY MALONE'S IRISH PUB

Plaça Reina Fabiola
Port de Sagunt

KIOSCO CHAPLIN

Plaça del Cronista Chabret, 7
Sagunt
T. 675 396 058

VORA RIU

Avinguda Sants de la Pedra, 91

Sagunt

T. 962 666 165

vorariu.com

HORNOS DOMINGO

Carrer Camí Reial, 2

Sagunt

T. 962 671 580

facebook.com/hornosdomingo

ISOLVED

Carrer de la Mar, 20
Rafelbunyol
T. 960 917 275
isolvedsuministros.es

HORNO BEGOÑA

Carrer Mossèn Guillem, 1
Estivella
T. 962 628 078
hornobegona.es

LOLI BURGOS PELUQUEROS

Carrer Mare de Déu del Carme, 11
Port de Sagunt
T. 962 672 215

A L'ANTIGA ROBA TRADICIONAL

Carrer Concepción Arenal, 25
Port de Sagunt
T. 616 671 475

ADMINISTRACIÓN DE LOTERÍA CARUANA

Pl. del Cronista Chabret, 8

Sagunt

T. 962 661 576

[facebook.com/loteriacarwana](https://www.facebook.com/loteriacarwana)

DANEEA MORERIA

Plaça Antiga Moreria, 1

Sagunt

T. 961 088 858

[daneees.com](https://www.daneees.com)

LA TAVERNA DE LA SERP

Carrer del Castell, 43
Sagunt
T. 961 193 642

XIMO'S HAMBURGUESERÍA-BOCATERIA

Carrer Astúries, 1
Port de Sagunt
T. 962 684 384
hamburgueseria-ximos.es

CARNISSERIA - XARCUTERIA TINO

Carrer Mare de Déu del Carme, 9

Port de Sagunt

T. 962 673 417

PIROTÈCNIA LLUCH

T. 600 26 70 76

facebook.com/lluchjuanmiguel

HOTEL RESTAURANTE CHISPA

Paseig 9 d'Octubre, 27

Canet d'en Berenguer

T. 962 607 800

hotelchispa.com

BAR RESTAURANTE EL NOU WIZARD

Carrer Puig de Pasqües, 1

Sagunt

T. 963 948 360

sites.google.com/view/nouwizard

TUCÁN BEACH CLUB

Carrer José Segrelles, 19

Canet d'en Berenguer

facebook.com/TUCANBEACHCLUB

